

Havre je padel v roke zaveznikom Dve ameriški koloni tankov sta vdrli na nemško ozemlje

London, 12. sept. — Dve ameriški koloni tankov, ki prodirata proti Bernu, sta vdrli danes na nemško ozemlje v Siegfried črti. Kolona prve ameriške armade je vdrila pet milj daleč od Nemčije iz Luxembourga. 70 milj severu je pa druga ameriška kolona prešla nemško mejo iz Belgije in osvojila Eupen, osem milj od važnega mesta Aachen.

Kolona 3. ameriške armade na jugu pa tudi že prodira tako daleč, da so s prostimi očmi videli utrdbe v Siegfried liniji.

Kakih 300 milj zapadno od te fronte pa angleške čete osvojile važno pristanišče Havre, kamor bodo zdaj vozniki vozili potrebščine armadam napad na Nemčijo.

Nemška garnizija v Havru, ki se je zdaj tako trmasto upirala, se je

vdala danes dopoldne ob 11:30. To je bilo 36 ur zatem, ko je angleško bojno brodovje odprlo kanonado na pristanišče.

Nemški poveljnik v Havru je bil ranjen in njegov namestnik je ukazal 5.000 nemškim vojakom, naj položijo orožje.

V mirnem času je bil Havre glavno uvozno pristanišče za Francijo. Tam je tudi razna industrija za izdelavo motorjev, stekla, valjni mlini za moko ter oljne in sladkorne rafinerije.

Ameriška armada je prva, ki je od Napoleonovih časov stopila na nemška tla od zapada.

Amerikanci so sinoči tudi okupirali največje belgijsko trdnjavo Eben Emael. Nemci so prepustili trdnjavo brez upora. Odšli so preko reke Meuse v Holandsko na potu proti domu.

Trdnjavi se je približal en sam bataljon ameriške pehote, pripravljen z vsemi pripomočki za napad. Toda sovražnika ni bilo nikjer.

Trdnjava je vsekana v živo skalo in njeni topovi niso lahko prav na nemško ozemlje. Nemci so trdnjavo vzeli leta 1940 tudi brez boja vsled izdajstva belgijskih nacijev.

Zavezniški glavni stan poroča, da so zavezniki zajeli v severni Franciji več kot 300.000 Nemcev, dočim so jih dobili v roke v južni Franciji nad 65.000. Tretja ameriška armada je pa načela nemško linijo ob reki Moselle ter prisilila nacije k umiku.

S tem, da se je pridružila francoski severni fronti 7. ameriška armada od Sredozemlja, imajo zavezniki proti Nemčiji solidno fronto od Severnega morja pa do Sredozemlja. Stik 3. in

7. ameriške armade je zdaj zapečatil usodo vseh nemških čet, ki se še nahajajo v centralni in južni Franciji.

Na skrajnem koncu Bretagne se ameriška pehota bje z Nemci po ulicah pristanišča Brest. Amerikanci prodirajo proti zidovju, ki brani notranji del mesta. Pristanišče bo kmalu v rokah Amerikancev.

Ob obali Rokavskega preliva je samo še kakih 30.000 Nemcev v pristaniščih Boulogne, Calais in Dunkirk.

General Eisenhower je svaril po radiu prebivalstvo v nemškem Porenju in Porurju, da bodo ti kraji kmalu prizorišče velikih bojov in zato svetuje civilnemu prebivalstvu, naj takoj odide od tam.

OHIJSKI DEMOKRATJE SO SPREJELI PLATFORMO ZA DELO IN NIZKE DAVKE

Columbus, O. — Ohijška demokratska konvencija je včeraj sprejela platformo, glasom katere se demokratska stranka zavezuje znižati državne davke, zvišati istočasno starostno pokojnino in brezposelno zavarovalnino ter delo za vse vojake in delavce, ki bodo odpušteni iz zasebne industrije, ko bo nastalo premirje.

Na tej platformi bodo ohijški demokrati vodili kampanjo za jesenske volitve. Platformo je v polnem odobrili Frank J. Lausche, kandidat za guvernerja. Platforma tudi strogo obsoja

vsako versko in plemensko sovražstvo, ki bi moralo izgniti iz ameriškega načina življenja.

Na konvenciji je bil glavni govornik kandidat Lausche, ki je apeliral na demokratsko stranko, naj stoji ob strani vrhovnemu poveljniku Franklinu Oelanu Rooseveltu.

Na konvenciji je bilo zbranih do 2.000 delegatov, ki so toplo poveljniku Franklinu Delano svojem govoru niti z besedo namignili, da bo za las odstopil od svoje smeri ko prost vsake zveze s političnimi bossi.

VČERAJ SO NAŠLI 38 TRUPEL PREMOGARJEV

Bellaire, O. — V torek zvečer so dospel delavci do trupel 38 premogarjev, ki so izgubili svoje življenje v rovu v bližini tega mesta 5. julija, ko je nastal požar v jami. Vseh premogarjev je bilo takrat v rudniku 66.

Za trupli so kopali že ves mesec in zdaj bodo nadaljevali z nadaljnjim iskanjem ostalih trupel.

Vzrok stavke v Graphite Bronze je bil potrjen

Elmer Torok, ki je razbil ključavnico v Graphite Bronze Co., radi česar je bil odslovljen z dela in radi česar je potem stavkalo 7.000 delavcev, je bil včeraj potrjen k vojakom. Star je 27 let in je bil oproščen vojaške ne radi dela. Naborna komisija ga je takoj poklicala k naboru, čim je bila obveščena, da je brez dela. Unija se zdaj na vso moč trudi, da bi ne bil vzet v armado in je tozadevno apelirala naravnost na predsednika Roosevelta, ker je ohijški urad za obvezno vojaško službo prošnjo odklonil.

Industrija se bo vrnila na civilno produkcijo po sledečem redu

Washington. — Mobilizacijski direktor Byrnes je odredil, da se bo industrija spremenila iz vojni na civilno produkcijo po sledečem redu:

Od zasebnikov lastovane tovarne, ki ne izdelujejo vojnih potrebščin, ki so v direktni zvezi z vojsko, bodo prve dobile dovoljenje, da smejo izdelovati civilne produkte.

Od vlade lastovane tovarne bodo toliko časa izdelovale vojne potrebščine, dokler ne bo absolutno jasno, da jih ni več potreba.

Kjer več tovarov izdeluje iste produkte za civiliste, bodo vse dobile dovoljenje, da začne vse kmalu iste producirati. Kot na primer v Detroitu avtorna industrija.

Pri odpovedi vojnih naročil se bo gledalo, da ne nastane v kakem kraju preveliko brezdelje.

Nov državljan

Valentin Chaus, 3908 St. Clair Ave., je postal ameriški državljani. Čestitamo!

Kratke vojne in druge vesti

WASHINGTON — Urad za obvezno vojaško službo je sporočil kongresu, da ima ameriška bojna sila danes 11.717.000 mož pod orožjem.

LONDON — Srbski kralj Peter je včeraj po radiu apeliral na Srbe, Hrvate in Slovence v Jugoslaviji, naj se združijo vsi pod poveljstvom maršala Tita.

WASHINGTON — Iz Bele hiše javljajo, da se je papež Pij XII. izrazil jako pohvalno o zavezniških četah, ki so okupirale Italijo. To je sporočil v pismu na predsednika Roosevelta Myron C. Taylor, ki je predsednikov osebni odposlanec v Vatikanu.

FRANCIJA — Luxembourška princeza Jean se je pripeljala domov v svojo kneževino na ameriškem avtu, katerega je vozil kapetan James iz Dallas, Texas. Vozil jo je preko vse Francije in jo srečno pripeljal v osvobodeno domovino.

LONDON — Radijo iz Pariza je javljal, da so bili pozvani vsi francoski častniki in podčastniki v rezervi, da se takoj javijo vojaškim oblastem, ki so odredile splošno mobilizacijo francoske rezerve.

WASHINGTON — Ameriška famozna podmornica Gudgeon se ni že dolgo javila in je najbrže izgubljena. Njen rekord kaže, da je potopila 19 japonskih ladij. Poveljeval ji je poročnik Robert Bonin iz Milwaukee, Wis. Dozaj je bilo izgubljenih 29 ameriških podmornic.

NEW YORK — Mornariški tajnik Forrestal je priporočal obvezno vojaško službo najmanj eno leto za vso moško mladino nad 18 let staro.

QUEBEC — Predsednik Roosevelt in premier Churchill sta včeraj pozvala svoje vojaške voditelje na konferenco. Poudarja se, da je posvetovanje povsem vojaškega značaja in se peča samo z nadaljnjimi načrti za ofenzivo proti sovražniku.

PREMIJE JE BILO PODPISANO Z ROMUNJO

London, 13. sept. — Radio iz Moskve poroča danes zjutraj, da je bilo podpisano premirje med Romunijo, Rusijo, Anglijo in Zed. državami. Zastopniki zadnjih treh držav so podpisali premirje v imenu vseh Združenih narodov.

S fronte se poroča, da so ruske armade na tem, da osvoje mesto Lomza, ki brani južni dohod v Vzhodno Prusijo. Rusi so samo dve miljii še od tega mesta.

Na obisku

Pri sestrični Mrs. Frances Rupert, 19303 Shawnee Ave. se nahaja Terezija Gally, po domače Kocjančičeva Režika iz Vevč. Dospela je iz Gempask, Mich.

Mobley Lushanya

MOBLEY LUSHANYA

V Cleveland pride gostovat San Carlo operna družba, ki bo podajala operne predstave v Masonic auditoriju od 14. do 17. septembra. Podala po štiri večerne in dve popoldanski predstavi.

Na 14. sept. bo podana opera Aida, pri kateri bo pela vodilno vlogo Mobley Lushanya; v petek bo La Traviata, v soboto popoldne bo Faust, zvečer Rigoletto, v nedeljo popoldne Carmen, zvečer Il Trovatore.

Vstopnice lahko kupite, in to priporočamo, v prodajalni Joze Grdine, 6113 St. Clair Ave. Od prodanih vstopnic bo dobil nekaj procentov naš kulturni vrt.

Lavalova hči in zet sta bila aretirana

New York. — Radio iz Pariza je javljal, da so oblasti v Parizu zaprle groflico in grofa Rene de Chambrun. Grofica je hči kvizlinga Laval, grof je pa potomec rodbine Lafayettev, prominenten odvetnik in član newyorške odvetniške zbornice. Baje je grof leta 1942 posredoval, da je prišel Laval zopet do moči.

V vojaško šolo

Mr. in Mrs. Ray Grdina, lastnika Grdina Hardware, 6127 St. Clair Ave., sta poslala svoja dva sinčka, James in John J. Grdina, prvi star 9, drugi 11 let, na Uršulinsko vojaško akademijo v Grand Rapids, Ohio. Šola je pod vodstvom uršulink in je zelo na dobrem glasu. V to šolo sprejemajo otroke samo od 1. do 8. razreda. Otroci dobijo fino šolsko izobrazbo, poleg tega so pod strogo vojaško disciplino. Dobijo pa mnogo gibanja v prosti naravi pri raznih igrah in vajah.

Vojne bo konec, ko nam bo to naznanil gen. Eisenhower

Washington. — Urad za vojne informacije, armada in mornarica, so skupno posvarili javnost, naj ne verjame nobenim govoricam, da se je Nemčija vdala, dokler ne bo tega uradno naznanil general Eisenhower.

"Tozadevne govorice so se že pojavile in se še bodo bolj pogosto v teh dneh. Nekaj teh govoric bo povsem nedolžnih, druge bodo pa zasnovane po takih, ki bi radi napravili mednarodom zmešnjavo. Morda se nemška armada ne bo vdala, vsa naenkrat, ampak v posameznih oddelkih, torej se ne bo moglo določiti, kdaj se bo Nemčija prav za prav vdala. Ako se bo pa vdala vsa hkrati, bo o tem gotovo vedel zavezniški glavni stan in bo to tudi povedal v javnosti. Do tega časa pa ne verjemite raznim takim govoricam," pravi svarilo iz Washingtona.

Hitler je obsodil na smrt nadaljne zarotnike

London. — Dr. Karl Friedrich Goerdeler bivši župan v Leipzigu in šest drugih politikarjev je bilo obsodjenih na smrt radi njih udeležbe pri atentatu na življenje Hitlerja 20. julija. Goerdeler je bil baje vodja zarote. Več drugih prominentnih Nemcev je že dalo radi tega življenje. Zarotniki so bili obtoženi, da so bili v dogovorih z sovražnikom že od leta 1942.

Igrišča ne bodo prodali
Mestni odbornik John J. Prince nas obvešča, da šolski odbor ne bo prodal igrišča na vogalu Grovewood Ave. in 164. ceste, kot je nameraval. To se pravi, da zemljišča ne bo prodal v zasebne roke. Mr. Prince bo vložil v zbornici resolucijo, da to zemljišče kupi mesto, da tako lahko ostane še nadalje za javno uporabo.

V bolnišnico
Frank Kapel, Chardon Rd., Wickliffe, O. je bil odpeljan v St. Lukes bolnišnico. Prijatelji ga lahko obiščejo od 2 popoldne do 8 zvečer.

Pomagajte Ameriki, kupujte
vojne bonde in znamke.

NOVI GROBOVI

Frank Vidmar

Kot smo že poročali je umrl včeraj zjutraj eden najstarejših pionirjev v Newburghu, Frank Vidmar, po domače Baškinov oče, star 80 let. Stanoval je na 3544 E. 80 St. Doma je bil iz vasi Mali Kitn vrh, fara Zagradec, odkoder je prišel v Ameriko pred 49 leti. Bil je član društva sv. Lovrenca št. 63 KSKJ. Tukaj zapuščajočere: Terezijo Gođec, Ano Smrekar, Sophie Mulh, v Geneva, O. pa Mary Gramc. Dala je zapuščala 29 vnukov in 28 pravnukov. Pogreb bo v petek ob 8:30 iz pogrebnega zavoda Louis Ferfolia v cerkev sv. Lovrenca in na Kalvarijo. Naj mu bo lahka ameriška zemlja, preostalih naše iskreno sožalje.

Rose Jager

Včeraj popoldne je umrla Rose Jager, ki je stanovala na 17618 Grovewood Ave. Pogreb ima v oskrbi Svetkov pogrebni zavod. Čas pogreba in drugo bomo sporočili jutri.

Frank Kebe

Mrs. Satej iz Thompson, O., je prešla iz Britske Kolumbije, Kanada, sporočilo, da ji je tam umrl 2. septembra brat Frank Kebe, doma iz Dolenjega Jezera pri Cerknici. Star je bil 41 let. Prva žena roj. Angela Ostanek, doma iz Cerknice, mu je umrla pred 10 leti. Zapuščala drugo ženo Helen, dva otroke iz prvega zakona, Franka in Edvarda, brata Antona na Kewanee Ave. v Clevelandu ter več bratov in sester v stari domovini. Naj počiva v miru, preostalih sožalje.

Lawrence Rosolowski

Včeraj popoldne ob štirih je umrl v St. Luke's bolnišnici 4 letni Lawrence Rosolowski. Zapuščala starša Pvt. Louis, ki je nekje v Franciji in Josephine roj. Zagorc, po pol brata Louisa in po pol sestro Ruth. Pogreb bo v petek zjutraj ob osmih iz hiše žalosti, 7908 Marble Ave. pod vodstvom Louis Ferfolia.

Deputacija je bila lepo sprejeta v Washingtonu

Delegacija, ki je nesla memorandum v Washington v imenu katoliških Slovencev, je bila včeraj dopoldne sprejeta pri državnem oddelku, kot nam brzojavno sporoča Rev. Louis Baznik.

Razne vesti od naših borcev v službi Sirica Sama

Mrs. Vida Shega, 1176 E. 71. je naročila sobotno Ameriško Domovino za soproga Franka. M. Shega, R. M. 3/C, ki služi pri mornarici nekje na Pacifiku.

Mrs. A. Kotar, 9414 Elizabeth Ave. je prejela od sina Pfc. Shega, ranjen v Franciji. Zdjaj je bolnišnica, kjer se zdravi, kar je na bolje. Pošilja mu pismo vsem svojim prijateljem.

Mrs. Elizabeth Ludwik, 6123 Clair Ave. je prejela sobotno Ameriško Domovino za sina na 4645 Co. B, 31st E. T. Bn. Platoon, ASFTC, Fort Leonard Wood, Wyo.

Mrs. in Mrs. Henry Zalokar, 137 Addison Rd. sta naročila Ameriško Domovino za naslov: Ensign Ray Zalokar, 427 E. Stillwater, Fallon, Nevada.

Mrs. Ann Glavač, 1052 Addison Rd. je prejela obvestilo, da je njen brat Pfc. Frank A. Zalokar ranjen 13. avgusta v Franciji. Bil je enkrat v Normandiji in sicer 26. avgusta. V armadi je od januarja

1942, preko morja je pa 11 mesecev.

Nekje v severnem Atlantiku sta izgubila življenje 18. avgusta lanskega leta mornarja Joseph Sinček in Albert Pintarič. Prvi je sin Mr. in Mrs. Joseph Sinček iz 1410 E. 40. St., drugi pa Mr. in Mrs. August Pintarič, 1444 E. 40. St. Oba sta bila učenca sv. Pavla župnijske šole in oba sta vstopila k mornarici na 14. aprila 1943. Na morje sta bila poslana v avgustu 1943 in na 18. avgusta sta bila poročana med pogrešanimi. Zdjaj se je ugotovilo, da sta bila oba ubita na isti dan v akciji.

Z otoka Guam na Pacifiku se je oglasil Cpl. Joseph F. Preseren, sin Mrs. Louis Perne iz 1009 E. 62. St. Piše, da so Japonce pošteno naklestili, ampak boji da so bili zelo vroči. S tovarišem sta neki dan samo za trenutek prej pomagala nekemu Japoncu na oni svet, predno je mogel vreči vanju ročno granato, kar je bilo za fanta velika sreča, za Japonca pa ne. Domačini piše Joe, so zelo prijazni ljudje in so, naravno, veseli prihoda Amerikancev. V začetku boja so domačini vsi zbežali v gore, odkoder se zdaj počasi vračajo na — razvaline.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

5117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays**NAROČNINA:**

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland, by mail, \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents

Entered as second-class matter January 5th, 1906, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83

No. 214 Wed., Sept. 13, 1944

Boj še davno ne bo končan

Kolumnist David Lawrence je napisal zanimivo razpravo pod naslovom: Težki boji so še pred nami, in iz katere razprave jemljemo nekaj zanimivih podatkov, namreč:

Ali se ameriški narod zaveda krize, ki se bo pojavila pred njegovimi očmi v prihodnjih par mesecih, ali verjame, da bo imel v trenutku, ko bo vojna v Evropi končana mir ter priliko, da se zopet vrne v normalno življenje?

To vprašanje bo sililo na površje naprej in naprej, ko bo prihajal poraz nacijev bližje. Dvomljivo je, da bi se ameriški narod zavedal, da je 3,700,000 ameriških fantov faktično osamljenih tam na Pacifiku, kjer morajo bojevati najbolj krut boj v naši zgodovini.

Ameriška armada, ali vsaj velik del iste, bo razorožena; angleška armada bo razorožena, enako kanadska armada. Veliko število ameriških in angleških letal in letalcev bo brez dela v Evropi, ker ne bo dovolj letališč in baz na razpolago, in težko, da bi jih bilo na Daljnem vzhodu za vso našo zračno silo.

Vojna proti Japonski je v glavnem vojne mornarice. Kitajska je premagana in brez moči. Japonci so zmagali v Kitajski, kar ve vsakdo razen ameriškega naroda, kateremu je zakril oči o tem cenzor in pa nekaj izmakljivih izjav iz Kitajske, ki naj bi narodu v Zed. državah vsadile v srce misel, da je Kitajska ena izmed štirih velikih bojnih sil na svetu.

Ni sicer, da bi se Kitajci ne borili pogumno in odločno. Sedem dolgih let so stali kot pravi junaki proti brezsrčnemu sovražniku. Toda zavezniki jim niso prišli pravočasno na pomoč. Premier Churchill in predsednik Roosevelt sta imela o tem odločevati v letih 1942 in 1943. No, odločila sta, da se najprej premaga Hitlerja, namesto Japonske in Nemčije obenem. Nekateri bodo trdili, da je bil drug izid nemogoč in nepraktičen in vsemu svetu se je zatrjevalo, da je bila strategija Churchilla in Roosevelta edino pravilna. Ta strategija je bila pa zavarovana pred kritiko po političnih cenzorjih. Toda resnica bo nekega dne prišla na dan, kadar se bo kak kongresni odsek toliko skorajžil, da bo podal javnosti vsaka fakta o tem. Potem bo pa lahko javnost sodila, zakaj se je pustilo Kitajsko na cedilu in zakaj mora ameriška mornarica osamljena držati vrečo na Pacifiku.

Prvotni načrti so govorili, da dobi naša mornarica baze na kitajski obali. Toda te baze bi morale dobiti dovolj potrebščin iz zaledja v notranjosti Kitajske, to bi pa zopet zahtevalo odprtje nekaj cest iz Indije v Kitajsko. V Indijo so poslali mladega angleškega admirala Mountbattena, ki naj odpre poti v Kitajsko in po njih potrebščine Kaj-šeku. Tega se ni izvedlo prvič, kar je bila ofenziva ali podvzetje admirala Mountbattena ogrožen fiasko in drugič, ker se je pozneje odločilo, da se pošlje vojne potrebščine najprej v Evropo.

Zdaj so japonske armade poplavlje Kitajsko. Pomoč iz Indije je le kapljica v morju in ameriška mornarica je prisiljena, da vodi boj na Pacifiku na svojo lastno roko. Seve, pomoč iz Rusije bi zelo dobro došla, toda zdaj nima več toliko pomena, ker bi vzelo najmanj eno leto, predno bi postala taka pomoč res efektna.

Tako bo odvisno od ameriške mornarice, kora marinov in nekaj armadnih edinic s pomočjo njih zračne sile, da bodo samcate bojevale boj na Pacifiku. Mnogo tisoč ameriških fantov bo moralo plačati s svojim življenjem to strategijo, dočim nekateri ameriški delavci že beže iz vojnih industrij in si iščejo stalnega dela v civilni industriji, dočim bo treba še mnogo orožja, municije in drugih potrebščin izdelati in poslati na Pacifik.

Kako bi se moglo zdaj ameriški narod prepričati, da bi doumel, da je treba najhujši del boja še izvajati in da kadar bodo klecnili na kolena naciji, se bo boj za kakih 3,700,000 ameriških fantov šele dobro pričel na Pacifiku?

Res je, da bo angleška mornarica morda nekaj pomagala. Pomoč bo prišla morda tudi od kake druge strani. Toda razpoložljive baze so majhne, dočim so Japonci zabarikadirani na svojih glavnih otokih, za katerih okupacijo ali penetracijo bo treba marsikatero drage pomorske in pa zračne bitke.

Letošnja jesen še ni čas, da bi deli roke križem, ampak bo treba naš vojni napor podvojiti, da bomo porazili Japonce vsaj do marca 1946. Do tega časa je pa še polnih 18 mesecev. To je sicer v vsakdanjem življenju kratka doba, toda za vojaka in mornarja pomeni pa 540 dni neprestane smrtno nevarnosti.

Kje je Rooseveltova moč

Politikarji so si edini v tem, da kakor stvar stoji danes, bo Roosevelt odnesel zmago pri novembrskih volitvah. Edini so si tudi v tem, da je Osrednji zapad, to je države od Allegheny do Rockies proti Rooseveltu. Toda predsednik ima še vedno veliko zaslanbo v južnih državah, ter v obmejnih: Maryland, West Virginia, Kentucky, Missouri in Oklahoma. Na Rooseveltovi strani so tudi države na obeh obalah, atlantski in pacifični.

Da je to res, bomo razvideli iz strategije nasprotnika, ki bo imel glavne govore v državah, kjer mora predsednika zmagati, da bo boj prilično enak, to je v Pennsylvaniji, Ken-

tucky, Washington, Oregon, Kaliforniji in Oklahomi. V državah, ki jih ima Dewey v žepu, bo prepustil vso kampa-njo v rokah lokalnih organizacij.

Rooseveltova kampanjska strategija bo v tem, da bo predložil ameriškega narodu dejstvo, da bi bila vsaka sprememba v vladi nevarna izidu vojne in miru. Šele, če bo Mr. Roosevelt videl, da postaja Dewey res nevaren, bo udaril nazaj. Potem bomo imeli politični boj med predsednikom, ki je v sedlu in med človekom, ki bi rad zajahal konja. Kdo, kaj pravite, ima v takem slučaju prednost? Gotovo ta, ki je že v sedlu.

BESEDA IZ NARODA**Nekoliko pojasnila**

Ker slišim, da se ljudje sprašujejo, zakaj skoraj nič več me slišimo od naših duhovnikov v javnih zadevah, sem se namenil, da dam nekoliko pojasnila, ker sem tudi jaz bil nekoliko začuden, dokler nisem pričel poizvedovati in sem tudi izvedel, kar se mi zdi sedaj vredno, da povem še drugim. Naši ljudje pogrešajo v časopisih izjav duhovnikov, ker želijo še nadalje biti prav informirani o tekočih dogodkih. Pa tudi nasprotniki opažajo, da se je nekaj nehalo od te strani; pa nekateri žele še pisanja od duhovnikov, to pa menda zato, da bi se mogli z njimi pogovarjati, drugi pa zopet pravijo, da so duhovniki "kapitulirali."

Zato bom pa povedal, kolikor vem, kako so naši duhovniki "kapitulirali," da si bomo vsaj malo na jasnem. Povedano mi je bilo, da znana Zveza slovenskih župnij ni imela nikoli namena, da bi se bila spuščala v politiko, ker je ustanovljena za drugačne namene. Da je to storila, je bilo zato, ker se je v našo javnost zanesla neodkritosrčna politika, ki je na videz bila vsa za stari kraj, v resnici je pa obstojala nevarnost, da bi se naši katoličani, zapeljali na taka pota v javnem nastopanju, ki niso primerna za katoličane. Našim duhovnikom torej ni šlo za politiko, ampak zato, da ljudi pouče, kje je tičala nevarnost. Morali so se oglašati pred narodom, ker so bili prej sami šli z rojaki drugega mišljenja na skupno narodno in politično delo, a so kmalu spoznali, da nasprotnikom naših katoliških načel ni šlo za odkritosrčnost. Saj, ko so začeli zagovarjati, čeprav ne čisto naravnost, komunizem, se je lahko vedelo, da duhovniki ne bodo molčali in svoje katoličane pustili med "sopotniki." Zato se pa lahko reče, da naši načelni nasprotniki niso mislili odkritosrčno, drugače bi take reči držali proč od skupnega delovanja.

Zato so se morali duhovniki oglašati, pa ne zaradi kakšne politike, ampak zato, da so dali narodu potrebna svarila in to o pravem času. Vzemimo samo to, da je nekaj časa kazalo, da bo Adamič postal voditelj in uradni predstavnik Slovencev v Ameriki in tudi katoliških Slovencev. To bi precej čudno izgledalo, ko vendar vsa Amerika ve, kakšne ideje je Adamič zastopal v svojih knjigah in člankih, pa naj bi predstavljal tudi nas katoliške Slovence, kako bi to izgledalo pred Ameriko, ki sama ni dala Adamiču skoro nič prav. Da se pa to ni zgodilo, je največ za to, ker so nas naši duhovniki hitro in pravočasno opozorili, kako je s to stvarjo. Zakaj oni so hitro razumeli Adamičeve spise, katerih mi laiki nismo mogli tako dobro razumeti in tudi ne sproti dobiti v roke. Zdaj je Adamič odšel in je tudi nevarnost minila, da bi on zastopal kje v Washingtonu tudi nas katoliške Slovence. Tudi če se bo še vrnil na politično polje, bo lahko vedel, da katoliških Slovencev nima za seboj, razen morebiti nekaj bolj suhih vej; na drugi strani pa tudi vseh socialistov ne bo imel za seboj, kakor se

lahko razvidi iz njihovih mnenj o katerih bi še več slišali, če bi jim njihovi lastni pristaši, ki so pri vodstvu, ne jemali besedo v javnosti.

Za duhovnike je res težko spuščati se v javne debate. Zakaj, če se ne pokažejo v javnosti in v politiki, jim očitajo kot Kocbek, da obiskujejo samo Najsvetejšo, za javne dogodke v svetu pa da nimajo smisla, ako se pa pokažejo v politiki ali vsaj pri narodnem delu in ne potrdijo vsega, kar se tam govori in hoče, pa pride kak Kristan in jim zabrusi v obraz, da naj se drže cerkve in politiko pa prepuste njim. Tako res ni nikoli prav, pa naj se obrnejo tako ali pa drugače.

No, pa pustimo to, ker sem omenil le mimogrede. Gotovo je, da se duhovniki neradi spuščajo v politične zadeve in kadar potreba preneha, se tudi radi umaknejo. Zdaj se pa tudi vidi, da "višje sile" odstranjajo nevarnost komunizma, ki ga je skušala zanesi med nas propaganda za sovjetizacijo, tako je pisalo v nekem članku iz duhovniških krogov in to sem si dobro zapomnil. Tako mi je bilo tudi povedano, da so naši duhovniki v glavnem dosegli svoj namen in so narod poučili, tisti del naroda, ki je želel pouka; tisti pa, ki so trdili, da duhovniki samo iz oblastnosti silijo v javnost, pa sedaj lahko vidijo, da temu ni res tako.

Mi moramo biti svojim duhovnikom hvaležni za vse kar so storili za nas, namreč da so nas opozarjali na napol prikrito propagando za komunizem. Da je to res tako, se vidi tudi iz tega, ker so tudi na višjih mestih isto spoznali in ustavili tako propagando. Tako smo bili vsaj katoliški Slovenci obvarovani pečata pred Ameriko, da bi veljali kot komunistični sopotniki, ki bi pa pod gotovimi pogoji tudi kar s komunisti potegnili.

Zato pa se mi zdi prav, da se vsaj mi katoliški laiki še nadalje o teh rečeh oglašamo v javnosti in poudarjamo svoje katoliško stališče. Navadno se sliši med nami, kadar bi bilo treba kaj javno povedati: bo že ta in ta duhovnik povedal, on zna bolje kot jaz ... drugi pa potem zopet pravijo, da nimajo nikogar za seboj, ko laiki ne pridemo z besedo na dan. To se mi res ne vidi prav in zato se nameravam še kaj oglašati in tudi druge pozvati, da pridejo z besedo na dan.

Andrew Tomec.

Res je bilo lušno

V nedeljo smo bili v Newburghu na slavnosti 50 letnice KSKJ in ko smo tako veselo razpoloženi sedeli pri mizi, pride k nam newburški mežnar Keglovč in me prijazno vpraša, odkod sem. Povem mu, da iz Clevelanda. Nato pa pravi, če poznam Mr. Debeveca; rekla sem mu, poznam ga, poznam pa še dobro ga poznam. Nato pa reče on, če bi bila tako prijazna in bi stopila v uredništvo Ameriške Domovine in povedala Mr. Debevecu, da ima njegova sončna roža 115 cvetov. Nak, tega vam pa že ne verjamem, sem mu rekla.

On je pa vztrajal pri svojem in reče: bodite tako prijazni in me spremite na vrt in se sami prepričajte. Če ni predalec

pa grem, sem rekla, ker sem se res hotela prepričati, če je resnica, kar je trdil. Stopila sva na vrt in res sem tisto krasno vrtnico zagledala že od daleč. To je pa res kras vrt. No, sedaj sva pričela pa štet in našla sva ravno toliko kot je on rekel. Tako sem se sama prepričala, da je resnica govorila. Naročil mi je, da naj tudi povem, če ga kdo šedaj "bita," da bo dal pa deset dolarjev nagrade.

Vrtnarji in vrtnarice, sedaj pa le šteje. Sedaj sem napisala samo malo, ker mi čas ne dopušča, a za prihodnjic bom napisala pa še več in tudi povedala, kako smo se imeli v nedeljo v Newburghu. Za danes naj vam samo povem, da je bilo res lušno in smo se neprisiljeno zabavali. Vse je bilo židane volje, staro in mlado Newburčanje se pa res postavilo, vsa čast jim. Pozdrav vsem in posebno pa Mr. Resniku.

Tončka Jevnik.

O Sansovi konvenciji

Piše Jože Grdina

(Nadaljevanje)

G. Zajc je bil v svojem poročilu jako zanimiv in stvaren, da si je pri tem naglašal, da je bil in je socialist.

Za g. Zajcem so poročali še drugi, med njimi tudi J. Durn in Collinwooda, katerih pa si nisem beležil, ker poročila niso bila važna in mnogih pa tudi ni bilo navzočih, četudi so imeli to "čast" da so bili v širšem odboru. John Gornik, gl. tajnik SDZ, ki je imel čast biti tak odbornik, ni bil navzoč v dvorani, ko je bilo klicano njegovo ime in ga menda tudi niso videli v dvorani ves čas. Tudi g. Ivan Zorman ni bilo med navzočimi, ko so ga klicali, da bi podal "raport" ali račun od hiševarja. Gospa Erjavčeva, gl. tajnica SZZ, je pa izročila ček za sto dolarjev od strani S. Ž. Z. Za plačilo so potem pri volitvah sunili pod rebra go. Pri slandovo, gl. predsednik SZZ, čemer bom še pozneje kaj povedal.

K besedi je bil poklican Rev. M. Kebe, župnik fare Device Marije iz Pittsburgha, ki je pozdravil navzoče, lepo opravičil svoje tovariše slovenske duhovnike, izmed katerih ni bilo, razven njegova, nobenega med navzočimi. Tudi Rev. Vital Voduška ni bil v dvorani, ko so klicali njegovo ime. Zdi se mi pa, da je Rev. Vodušek, ki je prej iskreno verjel v slovo in imel napredne kroge za tolerantne in spravljive za tako dobro stvar, sedaj najbrže uvidel, da se je bridko varal. Če se ne motim, je nekdo spraševal, če je mogoče kaj pismenega poročila od njega, ampak Rev. Vodušek je preveč brijten, da bi se dal še nadalje vleči od takih, ki so pri Sansu.

Rev. Kebeta, ki je bil v dvorani v soboto, pa v nedeljo ni bilo več nazaj. V nedeljo je imel ob 8:30 sv. mašo v cerkvi sv. Vida, a v SND ga nisem več videl. Mislim sem si, kaj pa če so ga zboleli v oči tiste Titove slike in pa sovjetska zvezda na znakih? Tega sicer nisem gotov, vendar pa tako ugibljem, ker se mi res čudno vidi, da bi prišel kot odbornik od tako daleč pa samo za eno popoldne. Sicer pa takim možem ni treba na dolgo in široko praviti kaj je to in kaj to pomeni; pač pa taki precej hitro vidijo, kaj je s stvarjo.

Kratko je poročal Dr. Kern in za njim pa g. Helena Kušarjova iz Chicaga oziroma iz Berwyn, Ill., dalje g. Mervarjeva iz Clevelanda, Jože Ponikvar, gl. predsednik SDZ, Louis Železnikar, gl. pomožni tajnik KSKJ (gl. tajnika Zalarja ni bilo) in pa g. Josephine Zakrajšek, zastopnica Progresivnih Slovencev, ki je poročala glede ambulance, za katero zbirajo žene pri organizaciji, katero ona zastopa in so baje izročile g. Adamiču že \$3,500 za nabavo te ambulance. Za temi in raznimi drugimi poročili pa je bil pred-

stavljen g. Krzycki, predsednik Vseslovenskega kongresa. Ko je ta nastopil, sem se jaz odstranil iz dvorane, ker si nisem obetal nič posebnega iz njegovega govora, kot kakke pogrete stvari, katere sem pa že itak večkrat slišal.

V nedeljo sem pa zopet šel na zborovanje ter nadaljeval, kjer sem v soboto prekinil. Malo sem bil pozen in ko sem vstopil, je bil zopet na pozornici g. Cinkar. Za njim pa je prišel g. Lojze Adamič, katerega prihod so napovedali že v soboto. Govoril je v slovensščini od odboru Južnih Slovanov; pravil je, da se je stvar precej skristalizirala, ter je omenil, da je bilo prej dosti gnoja (?) Povedal je tudi, da brez Sansa bi ne bilo mogoče vzdržati tega. To mi g. Adamič ne samo da radi verjamemo, ampak že vemo. Rez da je bilo to za mnoge novost, a zame pa ne.

Zanimivo je, da si nihče ni upal vprašati tega nekdanjega predstavnika Južnih Slovanov, koliko so poleg Slovenskega kongresa, današnjega Sansa, dali Srbski vidovdanski kongres, Hrvatski kongres in pa Bolgarsko-Macedonski kongres. Nihče ni tega vprašal in g. Adamič pa tudi ni bil tako prijazen, da bi bil zborovalcem to razložil, le to je povedal, da brez Sansa bi ne šlo. Rad verjamem, da takih konstruktiv, kot so nekateri Slovenci, bi bilo težko dobiti med Hrvati, Srbi, Bolgari in Macedonci.

Slovenci so v nekaterih ozirih res pravi Janezi — vsem drugim, samo sebi ne! Jaz se g. Adamiču za to ugotovitev oziroma priznaje prav lepo zahvalim. Mislim sem to stvar že prinesli v javnost in jo podpreti z gotovimi fakti, ampak bi bili gotovo rekli: glej ga klerikalca, kako napada in pa laže. Imam pa gotove listine, ki o tem jasno govorijo.

Dalje je priznal g. Adamič, da ima Italija več prijateljev kot pa mi, kar tudi že brez njega vemo, samo dela se ne na tem konkretnega, da bi jih imeli mi več kot pa Italijani, kajti pri nas se narod prav po jugoslovansko ujedinjuje — strašno razkrajša s tistim partizanstvom, katerega nam hočejo po vsej na vsak način vsiliti in da priznajo partizane kot "odrešnike," a vsi drugi pa naj bi bili le izdajalci. Jaz pa pravim: naš narod pošteno ujedinite brez strankarstva — v tem smislu kaj naredite.

Krona njegovega govora ali poročila pa je bilo pismo maršala Tita, katerega je pred kratkim dobil; seveda ne pozabi narhuliti generala Mihajloviča, da je izdajalec. Zahvaljuje se Titu, ki bo Nemcem že pokazal, govori o reakciji (to utegnejo biti antikomunisti) zlasti klerikalcev. Pri tem tudi čita pismo ministra Smolaka; pove, da je Titova vlada v Jugoslaviji, a Šubašičeva pa, ki je le nekaka agencija, pa nisem razumel, kje da se nahaja. To je pa že novost, namreč ugotovitev, da je Šubašičeva vlada le nekaka agencija.

No, kaj naj pa pričakujemo kaj boljšega? Pri Hrvatih itak ni kakih diplomatov, ki bi res kaj razumeli. Tudi Slovenci jih nimamo, ampak smo vsaj toliko na boljšem, da imamo vsaj nekaj prav pametnih glav, križ je le, ker jih ne upoštevamo. Diplomacijo in vojaške strategije pa imajo Srbi in eden teh je Mihajlovič, katerega je g. Adamič že tolikrat obsodil in opljuval. Ampak Mihajlovič se za vse, kar pravi g. Adamič, prav malo briga. On še sedaj četnikuje in Nemcem še ni pokazal podplatov, kot jih je Tito, ki je baje bežal kar brez hlače, kakor vedo povedati.

Potem je pa g. Adamič udaril tudi na religiozno struno in povedal, da je treba prispevati za relief. Upa, da bodo Slovenci dali vsaj četrtn milijona dolarjev, dočim so nekateri za njimi sanjali, da bi bilo treba kar en milijon. Priporoča, da se vsi registrirajo za jesenske volitve itd. K temu govori g. Cinkar, da moramo zbirati in nabrati še en četrtn milijona, ali magari en milijon. Nekdo je kritiziral, da je

\$76,000 premajhna vsota na ker je bil bolj dolg v govoru, oglašil nek delegat in opozoril bi bili bolj kratki v razpravi govori o združenju pomočnicije in Sansa, češ, da je na (Nadaljevanje na 3. strani)

Naša dirka je bila v pomenju besede: v polnem Brzojavni drogovi ob se stavljeni kake četrtn milijona od drugega, so se mi zadrževalice tesno druga od Bilo je prav tako, kot se petilo newburškemu Keglovč, ko se je peljal kom iz Novega mesta v no. Na peronu je stal pa ki je iz neznanega, pa strategičnega vzroka svoj dolg jezik v direk Keglovč. Morda je bil menjen njemu, morda ob drugem oknu v vagonu, če pa niti Keglovč sam. Dejstvo pa je, da je sedaj jazni newburški mežnar izpostavljane človeških v svoje osebno razlago se je nagnil nazaj, narav ko v splošno ofenzivo, pa nameril paglavcu na za komat. Keglovč je nal z brzino novomeške štarja in kapitalna klofot bila določena nesnagi na nu novomeškega kolob zadel postajena čelnika supljem. Kar je res je vlak je moral drveti s brzino.

Nekako tako sta si po lepi cesti Drenikov avtomobilček. Včasih, je Jim sklonil nizko nad njim kolesom in tiščal po dile, se je zdelo, da bo pa zdaj skupaj.

Pa se je v istem ku izpeljal od njega avto in zopet je bila kakke pol milje dolga kar je sicer v normalni rah prava razdalja, do kakega objemjanja med dvema avtoma. mu ni mogel uiti, ujeti tudi ni mogel.

Rad bi bil to tekmo dal nagrado obema, Jimu, ki sta res dobro Ponujal sem Jimu cigare, imel niti toliko časa, da Obe roki je držal na nizko klonjeno nad njim ral svoje mile oči v avtomobil. Od časa do časa hnil s kakko besedo, ki je slučaju primerna, ki je ušesa naših nežnih čitav to jih ne bom ponavljal.

Kaj sem pa jaz delal slavne dirke? Moje čelo je bilo, da sem z obema tiščal v dilo pod seboj, lo res čudno, ker se ni S tem sem namreč brez kot je to lepa navada, da dijo poleg voznika. Z ko sem se krčevito držal ko pri vratih, kateri te tej priliki izreči vso vzdržala, dasi se je po košenimim prsti močno levisem sem pa objemal za seboj. Tako sem bil ko sem mislil, zavarovan s sunkom naprej in pred nazaj, pred skokom avtom ve na levo in na desno. torej v nekakem zapletu, da bom od vsega živ, jev, ki se vozijo v dirkah, jih je ostal edina živna bom lahko poklical avtom naj pride po tiste kake raztresene med Madžev Clevelandom.

Uganili ste tudi, da vsake četrtn milje naprevočil sveto zaobljubo, da kimim norei jaz ne bom avtomobil, ki je al vreden, v svojem vojnem je pa P je prišel na pomoč, kot bi bil žljaj pri avtomobilu.

Mi diramo naprej v vsake četrtn milje naprevočil sveto zaobljubo, da kimim norei jaz ne bom avtomobil, ki je al vreden, v svojem vojnem je pa P je prišel na pomoč, kot bi bil žljaj pri avtomobilu.

Junaštvo in zvestoba

Zgodovinski roman iz časov francoske revolucije.

Reding, potomec slav-
nemu Redingov z Bibereg-
je bil še mlad mož proti
dvajsetih. Njegov obraz
je bil moško lep, a zlasti se mi
namah prikupil pristrani, ne-
otrojni pogled njegovih ve-
rjavih oči. Zdelo se je,
da bi bila poznejša žalostna
gledanja vnaprej nekako obsenčila
gledanje, resno obli-
ko sem se mu predstavil
vrednika in varovanca Zur-
nevarna služiti v polku te-
straže, me je koj pozdra-
vil starega prijatelja in
zavestno ter je bil vo-
ne vzeti za praporščaka
polj stotnjico. Bil je že se-
let stotnik, nosil je križ
križnega reda in je imel
polkovni čin. Malo je bilo
takor on. I jaz i o. Sekun-
na bila torej jako vesela,
je nama pridružil kot so-

dne do dne gineta pokorščina
in podložnost. Moštvo da je
hujskano od najetih ljudi, ki
imajo očito navodila in denar-
ja iz Pariza. Pri teh vesteh je
Reding resno nagrbnil čelo
in svetoval, prvi posamni slu-
čaj nepokorščine strogo kazno-
vati in, če le mogoče, tudi po-
slane hujskake sodišču izročiti.
A skomignili so z rameni in re-
kli, da imajo ti zelo vplivne za-
ščitnike, in pri tem je bilo čisto
zaupno izgovorjeno ime vojvo-
de Orleanskega.

Reding je vzdihnil in rekel:
"Prav tako je, kakor v Parizu.
Bliza se vihar, ki bo zopet pre-
izkušal staro Švicarsko juna-
štvo in zvestobo naših čet. Do-
bro, da nam v Parizu načeljuje
major, kakršen je naš pl. Bach-
mann. Zanj gredo častniki in
vojaki v ogenj."

Vtisek, ki smo ga odnesli iz
Nancyja, vsled tega pogovora
ni bil nič kaj radosten, in dolgo
je trajalo, da se je Reding zo-
pet razvedril.

"Vojaska pokorščina in pod-
ložnost sta duša regimenta,"
mi je rekel. "Blazine misli o
svobodi, ki zdaj spreletavajo
ozračje, so jekel strup za ar-
madno."

"A kaj!" sem odvrnil. "Pre-
čno vidite, gospod stotnik. Na-
ši dedje, Švicarji pri Morgar-
tenu, Seplachu in Murtenu, so
bili svobodni možje, a vendar
vrli vojaki."

"Toda pred sovražnikom so
bili pod smrtno kaznijo dolžni,
ubogati poveljnike. Vrh tega
je bila tačas zmaga veliko bolj
odvisna od hrabrosti posamez-
nikov nego pa od vodstva, do-
čim zdaj odločuje zmago slepa
pokorščina, s katero vojak sle-
di povelju. Muos, pustite svo-
jo svobodnjaško vrtoglavo-
st zunaj stotnije, ako naj ostane-
va dobra prijatelj."

"Čisto prav, pokorščina mo-
ra biti," je pritegnil o. Sekun-
dus, ponudivši nama tobačnico.

"Tega se lahko učite od nas ka-
pucinov. Največji demokrati
na svetu smo, in izbiramo v ka-
pitalu vse predstojnike od pro-
vinciala navzdol, in vsakemu
odkazemo službo do zadnjega
brata vratarja. Toda čim so
volitve izvršene, gorda tistemu,
ki bi ne hotel ubogati in bi re-
kel guardianu: svoboden Švicar
sem in storim, kar hočem!
Ne, ne! Gospod Reding prav
pravi. Pokorščina mora biti,
pri kapucinih in pri vojaki in
povsod, kjer naj bo red."

"A kaj! Red seveda mora bi-
ti, ne pa strahovlada!" sem
razdražen vzkliknil. "Tega tudi
pri vojaki ni treba. Človek se
vendarle rodi svoboden."

"Rodi svoboden!" je ponovil
o. Sekundus. "To je tudi ono iz-
med novih gesel, ki so podobna
zrnu resnice v polni vreči plev.
A naj to pomeni, da se človek
rodi kot sam svoj gospod? Te-
daj je skoz in skoz napačno:
zakaj človek se rodi kot služab-
nik božji in otrok svojih star-
šev in ud družbe, in mora na
vse te strani izpolnjevati mno-
žino dolžnosti ter se pokoriti in
podložiti, ako naj doseže na-
men, ki mu ga je Stvarnik po-
stavil. Človek se rodi svobo-
den! Da, lahko Bogu in star-
šem in oblasti pokorščino od-
pove, kakor so storili Lucifer
in njegovi pristaši in naša pr-
va roditelja v raju — to lahko
stori; zakaj svoboden je. A
tudi tako se mu ne posreči, ot-
resti jarem božji, ampak bo za
svojo pregreho s prvimi puntar-
jem in njegovo svojatjo vred-
vso večnost pokoro delal."

"Na, glejte, tu sem zabredel v
pravo kapucinado in moram le-
po prositi, da mi gospoda spre-
gledata."

(Dalje prihodnjič.)

Kupujemo obrambne obveznice
in znamke!

O SANSOVI KONVENCIJI

(Nadaljevanje z 2 strani)

misli, ampak ljudje tega ne ra-
zumejo; dalje govori tudi on Pri-
morski, za katero je še velika ne-
varnost, da Koroško ni take ne-
varnosti, da bo že lažje šlo in je
celo omenil, da se je nekemu
profesorju sanjalo, da bo glede
Koroške lahko šlo.

Tako vidite ljudje, če se ne-
komu nekaj sanja, to pa že šte-
je, hhm? Le brez skrbi spite
moji dragi Korošci, prav tako
tudi Rev. Trunk tam v colorad-
skih gorah — sanjalo se je: la-
ko bo šlo. Juhej! Za Primorsko
se gre, za Trst, tam pa menda ni
še nič sanj in to je hudo. Meni
se kar močno zdi, da pametnim,
četudi naprednim Primorcem se
nič ne dopade tisto partizansko
paktiranje z Italijani, kjer se
družijo in tudi menda "cajtene-
ge" pišejo v slovenskem in itali-
janskem jeziku. Žal, da je to res
in niso le kake "sanje". Tukaj
je po mojem mnenju največja
nevarnost, da slovenski partizan
proda svoje prvenstvo za Trst
Italijanu v zavaljo, da mu sled-
nji pomaga likvidirati "ta črne"

in "belogarsdiste" in vse veleiz-
dajalce in zlasti pa klerikale.
Tako se bo Lah v pest smejal oci-
ganjem Slovincem, ko se bodo
leti zbudili — prepozno. Sedaj
pa le spij in kakor tisti profes-
sor — sanjajo. . .

In meni se zdi, da se je vse
preveč sanjalo tudi na tem zbo-
rovanju, ko so v duhu gledali na
osvobodilno sonce, a na velike in
važne reči pa kar pozabili. Nič
nisem čul, da bi bil kdo rekel:
Rojaki, časi so silno resni, za na-
šo zemljo se gre, majhni smo, a
kar nas je — vsi se moramo
združiti, bojne sekire pokopati,
nas ne briga kakšno vladno bodo
imeli v starem kraju, to je njih
stvar. Mi zahtevamo, da pride
vse ozemlje, kar je našega, v Ju-
goslavijo, pa naj jim vlada Tito,
Mihajlovič ali pa kralj Peter.
Zdaj je najbolj resen trenutek
za nas. To dajmo. Vse strankar-
stvo res pošteno opusti in se
združi ter pošlji vse najbolj-
še moze v Washington, pa bil to
naprednjak, klerikalec ali pa du-
hovnik. Tako bi morda še šlo in
bi se res kaj napravilo, ampak
tako, kot so le sanjali, pa ne bo
nič. Nekega govornika sem sli-
šal in če se ne motim ni bil edi-
ni, ki je rekel, da se vse preveč
govori, ampak nič ne naredi.

Pravilno!
Zatem so pa prešli na religio-
no ali Jugoslovansko pomožno akci-
jo, da je treba denarja in zopet
denarja. Tam so tudi le sanjali.
K bogatim Amerikancem bodo
šli in ti bodo odrekli težke tiso-
čake. Saj so tudi za Ruse. Nekdo
je povedal, da so nabrali za Rus-
ki relief 16 milijonov dolarjev, pa
da so dali tu taki največ, ki niso
bili rojeni v Rusiji. Da seveda
so dali za Ruse, a tega ne bodo
storili za skregane Balkance in
najmanj pa za Slovence. In z ve-
likim ponosom je nekdo povedal,
da je dala SNPJ za ruski relief,
če sem prav razumel, pet tisoč
dolarjev. Sijajno! Resničen je
pregovor, ki pravi, da lačna vra-
na sito pita. Vse dajte Rusom in

narod doma, če ga bo še kaj osta-
lo, naj gre pa beračit. Ali ne bi
bilo pravilno, če bi se dalo take
ljudi zdravniško preiskati, če so
pri zdravi pameti?

Razpravljalo se je tudi, da naj
bi dal vsak Slovenec v Ameriki
vsaj 25 dolarjev in če bi ne mo-
gel dati vse naenkrat, pa v več
obrokah. Ne bo šlo! Pač pa spet
lepe sanje in to zlasti, ko se je
nekaj govorilo, da gre sklad, ki
so ga zbrali Slovinci v Združeni
odbor Južnih Slovanov, ker baje
imajo Slovinci pravico nabirati,
Južni Slovani, če sem prav raz-
umel, pa deliti. G. Zbašniku,
gl. tajniku ABZ, se ni to prav nič
dopadlo, ko je Adamič o tem ne-
kaj govoril, ter je potem tudi po-
baral, kako in kaj radi tega?
Kako so se potem pogovorili pa
ne vem, ker sem bil v tistem ča-
su odsoten.

Ako pride ta stvar v javnost
in če bodo res kaj mešetarili v
tem oziru, kar pa ne verjamem,
da bi, potem niti do sto tisoč ne
bodo prišli.

(Dalje prihodnjič.)

Domača fronta

Ostanite na svojem poslu

Pod pritiskom ogromnega
ameriškega produkcijskega
napora "se neprestano pomika-
mo naprej na potih, ki vodijo
v Berlin in Tokyo," je dejal
predsednik Roosevelt v posla-
nici, ki je bila priložena ene-
mu njegovih poročil naslovlje-
nih senatu. Nobena stvar ne
sme ustavljati tega napora, je
dejal.

Predsednik je poročal o
lend-lease dobavah ameriškim
zaveznikom — Rusiji, Sred-
njemu Vzhodu in osvobojenim
ozemljem — tanke, topove,
municijo, hrano, obleko, zdravi-
la.

V poslanici predsednika pri-
haja do izraza, da bodo mora-
li ameriški delavci proizvajati
še več, in nadaljevati tako dol-
go lend-lease dobave, dokler
ni zadnji Nemec pregnan iz
ozemlja, na katero je vdrl, in
dokler ne bodo narodi, katere
bomo osvobodili, zopet stali na
svojih lastnih nogah.

Ostanite na svojem mestu, da
pomagaš kriti nujne potrebe
vojske — to je naše edino upa-
nje na popolno zmago v do-
glednem in čim krajšem času.
Mnoga dela v livarnah morejo
opravljati ženske

Akoravno je potrebno za na-
še livarne in topilnice precej
močnih delavcev, z jeklenimi
mišicami, je vendar tam na
razpolago tudi mnogo lažjih
poslov, za moške in žene, ki ne
zahtevajo posebnih moči. Tako
je izjavila komisija War
Manpower, ki je sestavila se-
znam "lažjih poslov," da se za-
nam kritičnim potrebam de-
lavcev in žensk delavskih sil.

Delavcev za težka in lahka
dela primanjkuje v Buffalo,
Boston, Chicago, Cleveland,
Pittsburgh, Detroit, Lansing,
Muskegon, Milwaukee, Phila-
delphia, St. Louis, New Bri-
tain, ter v mnogih drugih me-
stih. Kdor se hoče prijaviti

naj brzojavi na stroške pre-
jemnika (collect) na naslov:
Forge and Foundry Division,
War Manpower Commission,
ter naj omeni, da je priprav-
ljen obvezati se za 90 dni.

Plača za navadne delavce,
ki vstopijo v industrije železa
ali jekla gredo od 50 do 80
centov na uro, kot je to na-
znanilo ministerstvo za delo.
Plače v delavnicah železne in-
dustrije je večina nekoliko
višja kot v livarnah.

Potrebe delavcev vojne industrije

Paul V. McNutt, ravnatelj
War Manpower komisije, pri-
poroča razvoj širom vse drža-
ve profesionalnih naprav in
prodajalen, da se s tem pre-
preči nepotrebno izostajanje
delavcev vojne industrije. Da-
lje je priporočal, ne le izbolj-
šanje teh podjetij v občinah,
temveč tudi, da se uvede prav
v tovarne nekatere teh organi-
zacij kot na primer pobiranje
perila, plačevanje zavaroval-
nine, ter računov za elektriko
in popravilnice za avtomobile.

McNutt je poudaril, da so
slabe razmere, ki vladajo za
delavce v pogledu teh potreb-
nosti, med njimi težave pri na-
kupovanju, v pralnicah in ga-
razah ter drugih sličnih pod-
jetjih, jako velik vpliv na red-
no obiskovanje dela. Nepo-
trebna odsotnost od dela je če-
stokrat povzročena po odda-
ljenosti ali nezadostnem števi-
lu prodajalen, neugodnih po-
slovnih urah, težkočah glede
perila ali težavah pri plačeva-
nju računov za plin in elek-
triko, ter zavarovalnine.

Izrazil je svoje upanje, da
bodo ravnateljstva tovarnen in
trgovci sodelovali z WMC v
njemem programu za izboljša-
nje teh nedostatkov.

Ostanite na svojem poslu!

Miss Margaret Hickey, ravnateljica posvetovalnega ko-
mitetja za žensko delo pri War
Manpower komisiji, je izjavi-
la, da je pripomogla "skrita
armada" žensk delavcev
Ameriki do "njenege sijajne-
ga uspeha v vojni produkciji,"
ter je naslovila ženam Ameri-
ke poziv, naj nas ne "puste na
cedilu." Miss Hickey je po-
udarila, da sta hitrost in pro-
dukcija dve poglobilni potrebi
v trenutku, ko se vojna nagiba
h koncu, tako da je največje
važnosti, da ostanejo žene na
svojem poslu, prav posebno pa
še v jeseni, ko bodo morale na-
polniti vse one vrzeli, ki bodo
nastale radi vrnitve mladine v
šolo.

"Nikdar še ni bilo trenutka,
ko je bilo delo doma tako
ogromne važnosti," je dejala
Miss Hickey. "Bitka produk-
cije ne bo dobljena tako dolgo,
dokler ne pade zadnji strel v
tej vojni."

Ostanite na svojem poslu in
pomagaj kriti važne vojne po-
trebe — to je naše edino upa-
nje na čim hitrejšo in popolno
zmago.

DELO DOBIJO

DELO DOBIJO

THE TELEPHONE CO. POTREBUJE

ženske za oskrbnice
ZA POSLOPIJA V MESTU

Poln čas, šest noči v tednu
Od 5:10 pop. do 1:40 zjutraj

Najboljša plača od ure v mestu, stalno delo.

Zahteva se državljanstvo. Zglasite se v
Employment Office, 700 Prospect Ave. soba 901
od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan
razen v nedeljo.

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

Ženske

ZA ČIŠČENJE

URADA V MESTU

Dobra plača od ure. Stalno delo

Zagotovljeno delo po vojni

Vprašajte za Forelady 12.

nadstropje

Hippodrome Bldg.

720 Euclid Ave.

(215)

Sprejme se ženska

Da bi stregla napol invali-
du. Stanovanje in hrana za-
stoj. Pokličite IV 1844.

(219)

Pomagajte Ameriki, kupujte
vojne bonde in znamke.

MALI OGLASI

Popravljamo

pralne stroje

Delo garantirano

Pokličite: PO 6237

(214)

Pohištvo naprodaj

Proda se preproga mere 12x
24, miza za jedilno sobo in mi-
zarska miza. Zglasite se na
16003 Huntmere Ave. (215)

Stanovanje v najem

Odda se stanovanje 3 sobe in
kopalnica pri mirni družini; že-
li se dobiti mirne ljudi brez
otrok. Vprašajte na 1199 E.
61. St. (x)

ČE STE BOLNI

Ako trpite na nerednosti v
želodcu, jetrih, ledicah, vranici,
revmi, visokem pritisku krvi,
ali zastareli poškodb, pridite k
meni, da vidim, kaj morem sto-
riti za vas. Imel sem velik
uspeh v 25 letih v takih sluča-
jih. Jaz se poslužujem stare ev-
ropske in najnovejše metoda
bolnišnice pri zdravljenju.

Pridite do doktorja, ki razu-
me vaš materin jezik in vam
lahko razloži na razumljiv na-
čin.

DR. PAUL W. WELSH

HYDROPATHIC CLINIC

(specialist v starih boleznih)

Uradne ure:

10 zj. do 4:30 pop., razen v sredo
423 Citizens Bldg.

850 Euclid Ave.

Telefon: MAin 6016.

(Wed. — x)

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokli-
čete vsak čas, podnevi ali po-
noči. Delo garantirano in
hitra postrežba. Obrnite se
z vsem zaupanjem na našega
starega znanca

JOHN OBLAKA

1146 E. 61st St.

HE 2730.

Moške in ženske

se potrebuje za

splošna tovarniška
dela

6 dni v tednu
48 ur na teden

Plača za ZAČETEK

Moški 77½c na uro

Ženske 62½c na uro

Morate imeti izkazilo držav-
ljanstva. Nobena starost ni
omejena, ako ste fizično spo-
sobni opravljati delo, ki ga nu-
dimo.

Zglasite se na

Employment Office

1256 W. 74. St.

National Carbon Co., Inc.

(x)

NAM JE DOVOLJENO

NAJETI PRI VRATIH

Mi potrebujemo

AIRC VELDREJE

FORGE POMAGAČE

MACHINE OPERATORJE

TOVARNISKE DELAVCE

Dobra plača od ure, bonus od
produkcije, poseben bonus
za udeležbo

Mi apeliramo na vas, ker ži-
vite v tej sosesčini in mislimo,
ker boste lahko HODILI NA
DELO ter se tako izognili dol-
gih ur vožnje na ULICNI ZE-
LEZNICI, da je to ubodno za
vas.

Johnson & Jennings Co.

877 Addison Rd.

(blizu St. Clair)

(215)

Packerji

in

NALAGALCI

PUNCH PRESS OPERA-

TORJI IN POMOČNIKI

Nujno rabljeni

Za 100% vojno delo

Delo podnevi ali ponoči

VICTORY TOVARNA

Geometric Stamping Co.

1111 E. 200. St.

IV 3800

(218)

MALI OGLASI

Molly Nousek

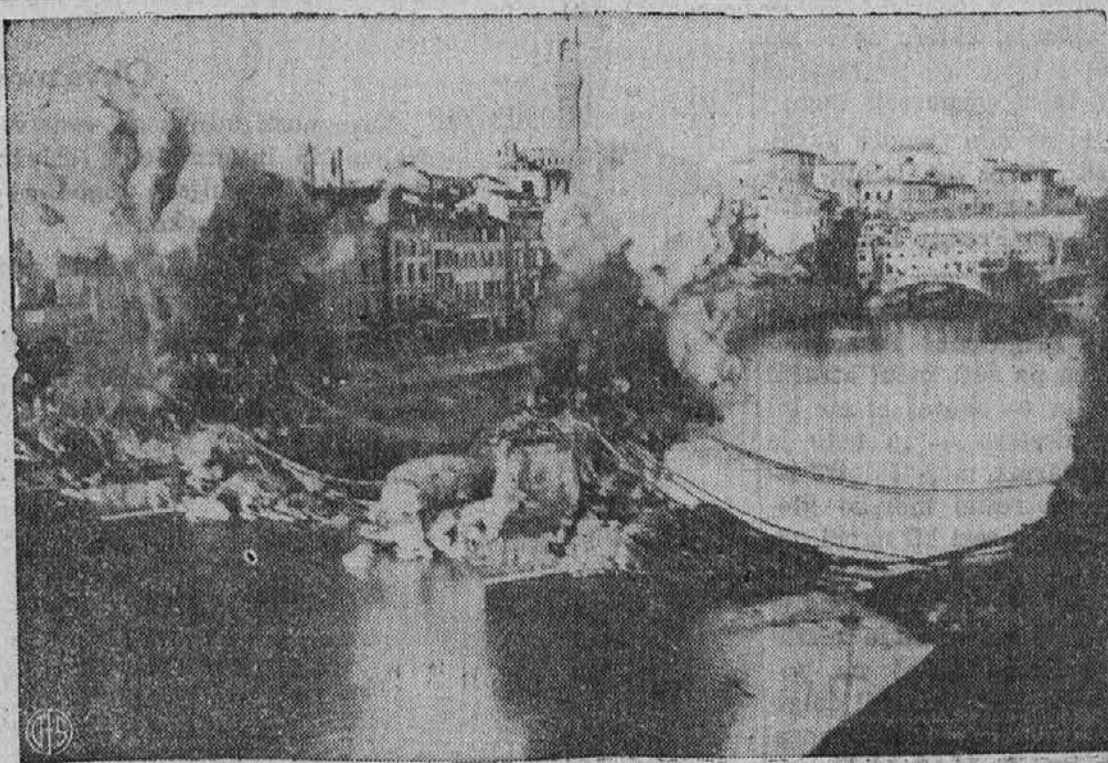
5705 Bonna Ave.

je izgubila knjigo za racioni-
ranje št. 4. Izgubila jo je na
vogalu 55. ceste in Bonna Ave.

(215)

Prodaja pohištvo

Peč, šivalni stroj, postelja,
modroci, 2 omari, stoli, namiz-
na posoda, mize. Tukaj se do-
bi tudi stanovanje 3 sobe.
Vprašajte pri Anna Jalovec,
1188 E. 61 St., apt. 7. (216)

Slika nam predstavlja razstrelbo slavne ga Santa Trinita mostu, ki vodi preko reke
Arne v Florenco, Italija. Most so porušili angleški pionirji, kjer bodo postavili nov tako
zvani Bailey most. Prvotno so pričeli rušiti ta most umikajoči se Nemci, da bi tako za-
vrli napredovanje zaveznikov preko reke v mesto.

TRPLJENJE MLADE MATERE

ROMAN

"No, saj lahko zaupava eden drugemu!"

"Koliko časa pa morate tukaj v temu suženstvu ostati?"

"Oh, — celo večnost tovariš! Celih deset dolgih let!"

"Kaj pa ste vendar tako pregrešnega storili, da morate, to težko zasramovalno obleko toliko let nositi, Robert Dunbar?"

"Ker sva že tako globoko prišla," vam bom odkritosrečno pojasnil celo zadevo:

"Hočem pa le vse okrajšano povedati! Jaz sem bil postal bogat mož v zlatih rudnikih, kupil sem se bil en mali parnik, toda parnik je bil prve vrste, tako da mu ga ni bilo para! Oni parnik se je imenoval "Pilot" in je bil na tri vijake, ter vreden dvajset tisoč dolarjev." Jaz sem vozil vedno samo po črti do Kine in sem vodil tako trgovino, katera mi je nosila lep dobiček. Pred dobrim letom pa sem prišel zopet nazaj.

V SPOMIN

ČETIRTE OBLETNICE SMRTI PRE-
RANO UMRLE MAMICE, HČER-
KE IN SESTRE

**Helen (Arh)
Verderbar**

ki je nepričakovano 13. sept. 1940 ob
rojstvu njenega sina za vedno za-
tisnila svoje milo oči.

Blaga hčerka, sestra mila,
nalahno duša tvoja je odšla
po svetlih potih do Boga.

Več ne čuje se tvoj glas,
truplo tvoje v hladnem grobu
leta štiri počiva že.

V zemlji hladni, v Bogu tam,
sprosti milost božjo nam,
da se snidemo v nebesih.

Zalutajo ostali:

TVOJ MALI SINČEK
LOUIS in ROSE ARH. starši,
ROSE in OLGA, sestra,
Pfc. LOUIS ARH, brat.

Cleveland, O., 13. sept. 1944.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLESKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"
kateremu je znižana cena
in stane samo:

\$ 2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

POZOR GOSPODARJI HIŠ!

Kadar potrebujete vašo streha popravila, kritja z asfaltom ali
skrilja, popravilo žlebov ali novih, se z vso zanesljivostjo obrnite do nas,
ki smo že nad 30 let v tem podjetju in dobro poznamo tudi mnogim
Slovencem. Plačate lahko prav na lahke obroke.

The Elaborated Roofing Co.

MEtrose 0033 6115 LORAIN AVE. GARfield 2434
Kadar pokličete, vprašajte za MR. A. LOZICH

smejal moji zahtevi. "Ti nimaš
tukaj nič zapovedovati," odgo-
ri on ravnodušno meni nazaj.
"No, potem pa zahtevam od
vas, da ostanemo čez noč na
odprtem morju. Mi lahko na-
sedemo na skalovje, katero se
ima tukaj kmalu pričeti!"
— "Misliš ti, da jaz tega ne-
vem? Podvodno skalovje leži
pri on strani!" — "Mi vozimo
direktno proti skalovju, če vo-
zimo še dalje po vaši volji!"
— "Bodite že enkrat tiho in se
odstranite," kriči on, "tukaj se
ima ravnati po moji volji!"

V meni se je pričela straš-
na jeza pojavljati. Vodnik par-
nika se gotovo moti, vsaj tako
se mi je dozdevalo. Močno žga-
nje ga je zmešalo. Raditega
sem bil jaz primoran, da nekaj
ukrenem. Trenutno pa se za-
dene parnik s tako silo v podvo-
dno skalovje, da se je vse stre-
slo in zadobil je strašne po-
škodbe. Jaz sem takoj izpoz-
nal, da smo se zadeli na pod-
vodne kleči. Parnik je bil iz-
gubljen — strašna zmešnjava
je nastala med ostalim mošt-
vom in vsi so hiteli k rešilnim
čolnom. En mornar pa je pri-
šel iz spodnjih prostorov in
njegovu strašno kričanje je na-
znanjalo, da je pričela voda
predirati v spodnje prostore
parnika. V malo minutah je
moral parnik, ponosni "Pilot"
izginiti na nikdar sito morsk-
dno. Takrat me pa pograbi
hipna, blaznosti podobna jeza
napram njemu, ki mi je po-
vzročil to strašno nesrečo in
kateri je kar neprenehoma dr-
žal steklenico žganja na ustih
in dalje pil kakor, da bi se nič
ne zgodilo. Pristati pa vam
moram, da še danes ne vem, kaj
sem v oni strašni jezi v roke
dobil, ali je bilo kako poleno,
ali kakšni železni drog.

Z vso naglostjo zavijam že
preje omenjeno stvar v rokah
in skočim k Brightonu, ter ga
z vso silo oplazim. Brez da bi
dal kakšni glas od sebe se zgru-
di na tla. Medtem časom pa
so drugi mornarji, kateri so že
s strahom gledali smrti v oči
noredi sem in tje po korvu in
niso čuli mojega povelja, ter
z vso naglostjo spustili čoln v
morje. Eden za drugim poska-
čejo v njega — bil je prena-
polnjen — ko jaz skočim na
kraj krova, da bi se tudi jaz
rešil, so odrinili mornarji čoln
od parnika, kateri se je že
strašno nagibal na stran.

"Ali so vas oni videli?" vpra-
ša Freddy Becker, "ali so ve-
deli, da se še na parniku na-
hajate?"

"Jaz sem jih klical, kolikor
sem imel glasu — oni pa se ni-
so zmenili za mene in so me
prepuščali moji usodi — v ta-
ki strašni uri misli le vsak
samo na svojo rešitev," reče
kapitan bolj žalostno, "jaz in
pa mrtvo truplo Brightona, sva
bila edina še na pogrezajočem
parniku — jaz sem še imel toli-
ko časa in pameti, da sem si
pripel rešilni pas, kateri je vi-
sel na mostiču — potem pa sem
skočil, da bi ne prišel mogoče
pod parnik v peno, razbur-
kano valovje, katero se je za-
ganjalo z vso silo v pogrezajoči
parnik in se priporočil Bogu."

"In bi ne bilo mogoče parni-
ka rešiti, ko bi vas ne bilo mo-
štvo tako strahopetno zapusti-
lo?" vpraša Freddy Becker.

"Ne, nikakor ne! Parnik je
bil izgubljen, in samo po nepre-
vidnosti Brightona. Tesno oza-
dej mene pa sem začel strašni
šum valov — skoraj bi me bil
vrtinec dosegel — in tako je
bil moj parnik, moj "Pilot" iz-
ginil v požrešno morskno glo-
bočino — jaz sem bil napol ne-
zavesten — valovje me je po-
kopalo pod seboj, vendar me je
moj rešilni pas in moje kretje
zopet privedlo nazaj na po-
vršje vode. Tako sem bil dolgo
časa premetavan od strašnega
valovja sem in tje med življe-
njem in smrtjo na morju in
končno pri jutranji zori se mi
je posrečilo doseči otok, neki
mali otok, kateri je neobljuden

in katerega mi mornarji imenu-
jemo radi velikih dreves rasto-
čih na njem Sykomorski otok.
Jaz sem splezal na njega na
nekem nizkem prostoru — bila
je pa že tudi moja moč prikra-
ju — nikakor ne morem vedeti,
kaj se je dalje z menoj zgodi-
lo, ker zapustila me je zavest.
— Ko sem zopet k zavesti pri-
šel, sem šele videl, da sem se
nahajal na malo prej omenje-
nem otoku in da je moj "Pilot"
prav blizu tega otoka trčil ob
podvodne kleči in se potopil.
Čisto v bližini one skale, kakor
tudi v enaki bližini otoka, štri-
li ena skalna špica iz vode in
se zamore od časa do časa do
nje priti, kadar morje upada.
Jaz sem se nahajal čisto v obup-
nem položaju. Kako bi ne bil
popolnoma obupan? Jaz sem
ja vse izgubil, moj parnik in
moje vse bogastvo, za katero
sem se mučil dolga, dolga le-
ta; vse, vse — samo življenje

sem si rešil! Tu se me oprime
misel, da si naj končam moje
revno, mučno življenje. Hotel
sem tam v vodo skočiti, kjer
je bil potopljen moj "Pilot."
Vendar pa pogledajte, tako re-
ven in tako obupan kot sem
bil, je premagala ljubezen do
življenja, ko sem dospel do one
skale in se pripravil, da skočim
v valovje. Ostal sem pri živ-
ljenju, vendar pa sem s pomo-
čjo nekega zlomljenega noža,
katerega sem uporabil za dle-
to, izrezal na omenjeni skali,
katera leži v bližini mojega po-
topljenega parnika spominsko
znamenje v znak moje obupno-
sti in priznanje za oni prostor,
kje vse leži na dnu, kar sem ke-
daj premogel."

"Ali si niste hoteli vzeti mor-
skih potapljačev Robert Dun-
bar?"
"Prosim, poslušajte mirno
dalje! Moje trpljenje ni še po-
tem dolgo doseglo konca. Jaz

sem v ono skalo vrezal kakor
sledi:

†
Gospod, usmilili se me.
"Na otoku sem našel dovolj
ovočja in tudi po ptičjih gnez-
dih dosti jajec, da sem si uto-
lačil mojo lakoto in tudi žejo
sem si zamogel utolažiti, ker
sem v sredini otoka našel iz-
virajoči studenec."

"Ali ni prišel noben parnik
tam mimo, da bi vas s seboj
vzel?" vpraša Freddy Becker.

"Ne, vsak parnik se
bal približati k temu
vsak se je držal v toli-
lji od njega, da je za-
del, da ne bo zadel na
no skalovje, katerega
vsepolno okoli tega ot-
ko bi se bilo dogodilo,
za vedno ostal na ot-
komorskemu otoku, ko-
bil primeril neki
slučaj že v nekaj ted-
ni nesreči.

(Dalje prihajajo)

Rodney Adams Heating Service

Dajte PREGLEDATI VAŠ GRELNI SISTEM SEDAJ. Purne
tiramo in popravimo. DELE za POPRAVILA za vse vrste furn-
FURNEZI in PIHALNIKI inštalirani. Vi lahko obvarujete vaš
hranite na kurjavi, če inštalirate THERMOSTAT. Mi specia-
AVTOMATIČNIH TANKIH ZA VROČO VODO. Mi imamo STRO-
TANKE z 20 letno garancijo. Mi tudi inštaliramo termostate
tako malo kot \$16.50. Proračun zastoj na vseh delih. Delo izvr-
pervov.

21601 Westport Ave.

KENMO

THE CLEVELAND ELECTRIC ILLUMINATING COMPANY

Unijsko vodstvo grozi, po kršitvi pogodbe, ukiniti vašo električno postrežbo

Publiki, ki ji služimo:

Na 13. januarja letos so Local Unija 270, komitej organizacije utilitetnih de-
lavcev, C.I.O., in The Cleveland Electric Illuminating Company podpisali pogodbo,
ki naj bi bila veljavna do 31. januarja prihodnjega leta.

Ta pogodba določa, da v teku te dobe naj bi ne bilo nobene stavke in nobene
grožnje za stavko.

Vodstvo Local No. 270 je direktno kršilo njih unijsko pogodbo z grožnjo za
stavko. To se je storilo z obvestilom Narodnemu delavskemu posredovalnemu odboru,
Narodnemu vojnemu delavskemu odboru in U. S. oddelku za delo, da namerava
unija imeti volitve za stavko.

Jasen namen te grožnje za stavko je, da se vpliva in pregovori Narodni vojni
delavski odbor z ozirom na njegov odlok glede predloga unije za splošno izboljša-
vanje plače 7 centov na uro za tiste uslužbence družbe, katere zastopa Local No.
270.

Glasom pogodbe je bilo sporazumljeno, da predlog za ta priboljšek k plači "je
v debati in bo skupno predložen Narodnemu vojnemu delavskemu odboru v odlo-
čitev."

Akcija okrajnega vojnega delavskega odbora v delu

Predlog je bil skupno predložen. Odbor treh članov, imenovanih po Okrajnem
odboru je zasljal obe strani vprašanja. Odbor je priporočal, dva proti enemu, da
Okrajni odbor glasuje proti predloženemu zvišanju plač.

Brez čakanja na akcijo od strani Okrajnega odbora glede poročila, so voditelji
Local No. 270 napravili svojo grožnjo za stavko v direktni kršitvi pogojev v njih
pogodbi—prezirajoč fakt, da zahteva interes javnosti, kot tudi unije in družbe, da
se vrši pošteno zaslišanje brez pritiska ali kazni.

Grožnja unijskega vodstva za stavko je grožnja proti interesom javnosti. To
je grožnja, da se ustavi električno razsvetljavo in silo v Clevelandu in 131 drugih
naseljih v severnovzhodni Ohio—da se odvzame 350,000 odjemalcem te družbe in
1,350,000 ljudem, rabo elektrike—da se paralizira prevoz po ulični železnici in raz-
dre obrat železnice—da se zapre na stotine vojni industrij, vrže 300,000 vojni
delavcev z dela in ustavi produkcijo vitalno potrebnih izdelkov za našo oboroženo
silo, ki se bori zdaj na številnih bojnih frontah.

Obveznosti unijskega vodstva

Obveznosti unijskega vodstva od Local No. 270—ki zastopa 1770 obratovalnih,
vzdrževalnih in gradbenih uslužbencev te družbe—da se drži pogodbe unije, da
prekliče kršitev unijske pogodbe in takoj in brez pogoja odpokliče obvestilo o name-
ravani volitvi za stavko.

V slučaju, da ne izvrši te moralne, civilne in patriotske obligacije, bi bilo ta-
kojšno sredstvo za grožnjo stavke—in strah ter teror, ki je v zvezi s tem—da član-
stvo Local No. 270 ukaže unijskemu vodstvu, da ustavi akcijo za stavko.

Interesi javnosti, kakor tudi interesi zdravih odnošajev med delavstvom in vod-
stvom zahtevajo, da članstvo Local No. 270 napravi konec grožnjam za stavko in te-
rorizmu.

Vam vdani

Allen S. Gansford
predsednik

THE CLEVELAND ELECTRIC ILLUMINATING COMPANY